

bragt denne Betingelse i § 4 under Omtale, men det har forundret mig at see, at Barbererne ikke have beklaget sig derover. Lod jeg mig daglig barbere paa en Barberstue, vilde jeg have beklaget mig derover. Jeg finder det i høi Grad ubehageligt, at man for at blive barberet skal kænkes ved Siden af en Druffenbolbt, der ikke kan gaae paa Gaden. Det bliver man her forpligtet til; man kan kun blive barberet paa saadanne Steder, hvor en fordruffen Mand, der er falden og har slaaet sin Næsetiu, kan blive bragt ind og sat ved Siden af En. Det er Forholdet. Det er en Forpligtelse, som allerede nu paahviler Barbererne, men ikke i det samme Omfang. Nu er, saavidt jeg veed, Enhver, der beboer en Stue her i Byen, pligtig til foreløbig at modtage dem, der komme til Skade; det fører man nu over paa Barberstuerne og paa alle dem, der søge disse Stuer. Det har forundret mig i høi Grad, at det kunde gaae igjennem, da der tidligere, da den samme Lov var under Omtale her i Thinget, blev reist megen Klage derover. Nu synes man at være tilfreds dermed. Jeg kan nu meget godt begribe, at man, naar man paahyrder en Næring en saadan Forpligtelse, spørger for, at den i een Retning beholder et Fortrin, og det er her, at de, der have taget Vorgeskab som Barberer, have Lov til at skabe Skjæg af. Andre kunne klippe, sælge Sgler osv.; men den egentlige Skjægskrabning er alene forbeholdt Barbererne.

J. M. Hansen: Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at § 2 er en almindelig Bestemmelse, som skal gjælde over hele Landet, medens § 4 er en Bestemmelse, der kun skal gjælde for Kjøbenhavn; men af Hensyn til den Byrde, man paalægger Barbererne i Kjøbenhavn, gaaer det dog ikke an at indskrænke Barbeerningen i det hele øvrige Danmark. Jeg seer heller ikke, at § 2 paa nogen Maade er klar; navnlig kan jeg ikke see, hvorledes Slutningen skal forstaaes. Skulde den forstaaes, som den ærede sidste Taler meente, maatte den udtrykkelig knytte sig til Kjøbenhavn; men saalænge den staaer som en almindelig Bestemmelse, kan det ikke gjælde. Jeg troer, at, efterat dette Spørgsmaal er bragt paa Bane,

maa vi til tredie Behandling see at faae et Forslag frem, hvorved Meningen med Slutningen af Paragraphen bliver klar.

Safs: Jeg skylder at give den høitærede Indenrigsminister den Oplysning i Aledning af det Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, at jeg ganske rigtig ved første Behandling i Begyndelsen hittede, at jeg ikke vilde stille noget Endringsforslag, da jeg formodede, at Taler om Ret til at aarelade og trække Tænder ud i hvilket som helst Tilfælde vilde forekomme under en forventet Dvaakvalverlovgivning, som den ærede Minister erklærede sig villig til at fremme; men da jeg længere hen under Forhandlingen blev gjort opmærksom paa, at Betydningen af § 6, naar der er Tale om at aarelade og kopsætte, maatte være den, at, som det nu faktisk bestaaer i Landet, Folk, som ikke drive det som Næring, men som dog blive benyttede dertil, da de have denne Kundskab saa at sige fra Barnsbeen eller den er gaaet i Arv til dem, skulde være indsatte for i saa Tilfælde at blive indømt de Bøder, som Næringsloven fastsætter, da dette blev mig klart, erklærede jeg ligeledes under første Behandling, at jeg dog maatte stille Endringsforslag, og det har derfor ikke kunnet undre hverken den høitærede Minister eller Thingets ærede Medlemmer, at jeg ved at stille disse Forslag har taget den anden Deel med, som jeg nævnte den Gang, nemlig Tilfaldelse til ogsaa at trække Tænder ud. Meningen deraf skulde være, at Duellighedsbeviis i Almindelighed kun skulde behøves og attraaes af dem, der ville drive det som Næring, og det vilde derfor i det Hele taget heller ikke komme til at gjælde Andre end dem, som man i Stæderne kalder Barberer. Det vilde blive for vidtløftigt her at indlade sig i Discussion om, hvorvidt der behøves nogen særdeles Kundskab til at aarelade eller trække Tænder ud; det kan i flere Tilfælde være vanskeligt nok, og som jeg har bemærket, findes der ogsaa for dem, der have været i mange Aar paa store Hospitaller, vanskelige Tilfælde, ligesom der ogsaa hos dem kan findes mere eller mindre Duellighed og Digtighed dertil. Det er ingenlunde min Mening, at det, jeg har bragt i Forslag, skulde gjælde